

PÉTFÜRDŐI KRÓNIKA

A Pétfürdői Önkormányzat közéleti lapja

XVIII. évfolyam, 172. szám

2020. február 23.

Ébredszik a világ, ébredzünk mi is(?)

Épp csak kikerültek a szobákból a karácsonyi fények, díszek, dekorációk, épp csak eldurant az a bizonyos szilveszteri pezsgő, kezdünk hozzászokni a korai sötétedéshez (hozzá lehet ehhez szokni?), aztán egyik pillanatról a másikra kilép az ember lánya a 12 fokos, kellemes tavasz eleji napsütésbe... Hogy is van ez, kérem szépen? Mióta is száll el az idő olyan gyorsan a fejünk felett?

Még csak most olvashattuk azt a hajmeresztő, késő téli hírt, miszerint a nagy erejű, hűvös szellők áttolják a Balaton víztömegét a tó egyik végéből a másikba, fél méteres vízszintbeli eltérést okozva, aztán már indulhatunk is frissí-

tő sétákra az emlegetett magyar tenger mólójához napfürdőzni!

No, de ha már így alakult, akkor amondó vagyok, hogy élvezzük ki ezeket a csodálatos napokat, amikor azt látjuk, hogy ébredszik körülöttünk minden. Ébredjünk fel mi is! Ám, hogy „ne csak prédikáljak”, hétvégén úgy döntöttem, hogy amolyan tavaszköszöntő éves rituáléként kipakolok a ruhásszekrényekből, átnézem a kis dolgaimat. Mert hát hiába kerül minden évben az a zöld blúz a „talán” halomba, ha egyszer sosem zártam igazán a szívembe. Van ilyen, igaz, hölgyeim?

Szekrényt kinyit, azzal a lendülettel egy molylepke száll ki belőle. Kerülget

a szívinfarktus, mit keres ez a szegény állat az ÉN szekrényemben? Hát mi a biztos jele a fölösleges vásárlásoknak ha nem ez, kérem? Tömve van minden, itt bizony válogatni kell! Sőt, be kell valla-
ni, hogy néhány darabbal kevesebb is tudnék operálni a hétköznapiakon... Eljött az igazság pillanata, ecetes ruha, le-
vendulás zacskó, a használható darabok pedig mennek az ismerősökhöz, vagy a megfelelő szervezetekhez. Amennyire jól esik vásárolgatni, olyan jól esett hátradőlni, és egy sanda pillantást vetni az „új” ruhatáramra!

Én már felébredtem. Önök is?

Ambrus Melinda

Széles Balázs
Luning Nature

Széles Balázs fotója

Nemzeti kultúránk ünnepén

1989 óta ünnepeljük a magyar kultúra napját január 22-én, annak tiszteletére, hogy 1823-ban e napon tisztázta le a Himnusz kéziratát Kölcsey Ferenc.

Az idei pétfürdői program a Veszprém Megyei Népművészeti Egyesület Kiállításának megnyitójával vette kezdetét. Köszöntőjében Angeli Katalin, a Községi Ház igazgatója többek között ezt mondta: "...A magyar kultúra napi ünnepség nyitánya ma itt Pétfürdőn egy népművészeti kiállítás, amit itt láthatunk körülöttünk. A Veszprém Megyei Népművészeti Egyesület alkotói hozták el munkáikat, portékáikat. Okkal és alapos megfontolás után hívtuk őket ide hozzánk.

Mert kollégáimmal úgy véljük, hogy a magyar kultúra megtartásának, élétésének, megalkotásának jelenkori folyamatában szükség van arra, hogy a népi kultúra segítségével saját nemzeti kultúránk egyik legmélyebbre nyúló gyökerét is felmutassuk ezen az ünnepen. Egy globalizálódó világban élünk, ahol, és amikor a tér és az idő összesűrűsödik. Ezáltal valamiféle összezsugorodó, egyen arcú világhoz jutunk, ahol a részesei. A folyamat aligha megállítható. Talán nem is kell ilyenre gondolni. Inkább az előnyöket kell megtalálni és a nemzet javára fordítani. De ahhoz, hogy el ne vesszünk, fel ne oldódjunk a ránk zúduló világzajban, szükségünk van nekünk és az utánunk jövőeknek is arra, hogy tisztában legyünk azzal, kik vagyunk és honnan jöttünk.

A két énekkar együtt énekelt

A helyi kulturális örökség, a lokalitás tisztelete, a helyi ünnepek és rítusok megtartása, megélése, az egykori mestersegek, szokások, hagyományok éltetése, visszatartása mind-mind hozzásegíthet ehhez. A népi paraszti kultúrának helye van, helyének kell lennie a XXI. századi Magyarországon a közösségformálásban, az identitástudat megőrzésében, az utánunk jövő generáció érzelmi és esztétikai nevelésében."

A kiállítás-megnyitó alkalmával a Napfény Női Kar és a Péti Férfikar közösen adta elő Maros Rudolf: *Háros felől* című szerzeményét, majd a Péti Férfikar Dobray István: *Sármelléki dalait* énekelte el. Ezután a Veszprém Megyei Népművészeti Egyesület tagjai kézműves bemutatókat tartottak. Így

Angeli Katalin nyitotta meg a kiállítást

az érdeklődők betekintést nyertek a gyöngyfüzés, a kosárfonás, a bőrzés, a bútorgyártás és a fadarabok fortélyai. Eközben a Várpalota-Pétfürdői Kertbarát Kör meleg teával és forralt borral várta a résztvevőket.

A magyar kultúra napi ünnepség szónoka Gelencsér István, a Humán Bizottság tagja volt. Beszédében többek között azt a kérdést is feltette: "... Van-e Pétfürdőn kultúra? Igenis, hogy van, nem is csekély, nem is egysíkú. Ilyen például az ipari kultúránk.

» » Társadalmi kultúránk is magas színvonalú, hiszen intézmények, klubok, nyugdíjas klubok működnek a településünkön. Művészeti kultúránk sem csekély, tánckarjaink, énekkarjaink dolgoznak és tevékenykednek Pétfürdőn. Sportegyesületek, egyéni versenyzők tevékenykednek itt és nem utolsó sorban van történelmi kultúránk, amely bármilyen furcsa 1120 éves. És mindezek nagy részét összefogja a Pétfürdői Községi Ház és Könyvtár, valamint annak kiváló csapata. Azonban hadd mondjam el, hogy nincs állandó kiállítóhelyünk a péti műtárgyak állandó bemutatására és sajnos még nincsen érték-tárgyunk...”

A beszéd elhangzása után került sor a „Kultúraért” kitüntetés átadására. Idén a település kultúrájáért végzett kiemelkedő tevékenységéért Horváth Sándort érte ez a megtiszteltetés. Az elismerés indoklása így hangzott: „Horváth Sándor 1968 februárjában lépett be – vagyis már 51 éve – az 1932-ben megalapított Péti Férfikarba. Sándor lelkes és töretlen lendületű, oszlopos, basszus énekhangú tagja a Péti Férfikarnak. Ezen időszak alatt a kórus rengeteg hazai és nemzetközi rendezvényen és versenyen öregbítette Pétfürdő hírnevét. A teljesség igénye nélkül a Ney Dávid hangversenyeken, fesztiválokon, különböző minősítéseken, kórustalálkozókon. Szakszervezeti és mozgalmi dalok találkozóin és versenyein vettek részt, és értek el kiváló eredményeket hazánkban. Nemzetközi szinten Romániában Erdély-

Kézműves bemutató

ben (Sepsiszentgyörgyön), Linzben, az ausztriai Wolfsbergben és Olaszországban is felléptek. Énekükről több alkalommal is készített felvételt a Magyar Rádió.

De talán mégiscsak szívünknek a legkedvesebb, hogy a helyi önkormányzati, civil, és egyházi rendezvényeinknek is állandó fellépők.

Mindezek mellett, Sándor aktív tagja mindkét pétfürdői nyugdíjas klubnak, valamint munkájával a Település Védő és Szépítő Egyesületben is ápolja a hagyományokat, védi településünk környezetét, és különböző rendezvények megvalósításában segít. Magánéletében is példamutató, szerető férj, családapa és nagypapa.

Az ünnepség Battyányi-Nagy Annamária és Lohonyai Zoltán Még nem elég című zenés-verses műsorával zárult.

Borzási Nikolett

Gelencsér István mondott köszöntőt

Horváth Sándor kapta a „Kultúraért” kitüntetést

A PÉTFÜRDŐI KÖZÖSSÉGI HÁZ ÉS KÖNYVTÁRBAN

FAFARAGÓ

SAKKKÖR INDUL

GYERMEKEK ÉS FELNÖTTEK RÉSZÉRE.

A FOGLALKOZÁSOK MINIMUM 10 FŐ JELENTKEZŐ ESETÉN INDULNAK.

A SZAKKÖRT
KROFF MILÁN
BAKONYBÉLI FAFARAGÓ VEZETI.
AZ ELSŐ TALÁLKOZÁS IDŐPONTJA:
2020. MÁRCIUS 2., HÉTFŐ 16 ÓRA.

BŐVEBB FELVILÁGOSÍTÁS KÉRHETŐ

A +3688/476-891-ES TELEFONSZÁM 1-ES MELLÉKÉN,
VAGY A kozosseghaz.petfurdo@gmail.com E-MAILCÍMEN.

A doni hősök emlékezete

Hetvenhét éve 1943. január 12-én kezdődött az a bizonyos hadművelet, ami a magyar hadtörténelem legnagyobb vereségét és vészátját okozta. A Don-kanyar Voronyezse a magyar fül számára olyan település, mint Muhi vagy Mohács. Mindegyik helyhez apokaliptikus pusztulás képze társul. A doni áttörés során hőseink a hazától távol, 1 800 km-re haltak meg a magyar hazáért. Olyan katonákra emlékezünk, akiknek példamutató hősiességéről, bátorságáról és bajtársiasságáról kötelességünk megemlékezni.

A magyar nép katonanemzet. Az indoeurópai népek fogalmával a ksatrija kaszthoz tartozunk. Ez sorsformáló tény. Mivel a Kárpát-medencei létünk utolsó 500 éve során, Mátyás király óta, folyamatos élet-halál küzdelmet folytatunk idegen hatalmak hódító törekvése ellen, ez a sors tényező kifejezetten előnyünkre vált. Elő-

ször a világhódítást célul tűző Török birodalom, majd – részben ezzel egy időben – a birodalomépítő Habsburg uralkodóház halálos ölelésében kellett megőrizni országunkat és nemzetünket. A XX. századi történelmünk sem különbözik e tekintetben az elmúlt évszázadoktól. A pénz vezérelte gondolkodás urai két háborúba sodorták a világot. Ha nem lennénk született katonanemzet, már egészen bizonyosan nem létezne magyarság, mert ennyi küzdelmet csak közösségi létmódban lehetett átvészelni, amelyben az életüket a közösségért áldozó hősök nem kivételesek. Ilyen hősök hosszú történelmünk minden szakaszában léteztek, és

tették a dolgukat. Ebbe a sorba illik a Don-kanyar véráldozata is.

Az első világháború szétszaggatta Kárpát-medencénket mint országot, mint egységes életteret. Aztán jött húsz év „fegyverszünet”, és a világháború továbbfolytatódott szinte ugyanazokkal a főszereplőkkel, és szinte ugyanazokért a világhatalmi elképzelésekért. Nekünk nem lehetett más célunk Trianon tragédiája után, mint újraegyesíteni a hazát, de legalább a szétszakított magyarságot.

Utólag mindig könnyebb okoskodnunk, hogy miképpen lehetett volna elkerülnünk a háborúba lépést, de még

két háború között elsődleges célként megfogalmazott területi revízió, vagyis a Kárpát-medence újraegyesítése eleve csak német akarattal mehetett végbe. A kulturális meghatározottság mellett tehát az is fontos szempont volt, hogy a világháborúba való belépésünkig visszatért szinte minden magyar többségű terület. Az eredeti mintegy 283 000 km²-es ország elcsatolt területeiből visszatért mintegy 80 ezer km², ami az elcsatolt területek mintegy 42%-át jelenti, és a 3,2 milliónyi elcsatolt magyar népességből visszatért 2,5 millió fő többségében egy tömbben élő magyar. Igaz, hogy a németek megkérték

az árát az ország-egyesítésnek, és évről-évre egyre nagyobb árat kellett fizetnünk. Azt hiszem, ez is alátámasztja, nem volt nagy a politikai mozgásterünk.

A Szovjetunió-nak való hadüzenet nehéz döntés volt még akkor is, ha eleinte csak jelképes részvételt kívánt tőlünk a háború. 1941 júniusában gyorsan nyomultak előre

Német, olasz, román és magyar hadifoglyok 1943-ban a német seregek

ma sem vagyunk elég okosak ahhoz, hogy megoldást találjunk itt, Közép-Európában, hogy ebben a köztes térségben miképpen lehetett volna sikerrel elkerülni egy ilyen léptékű háborúból való távolmaradást. Szerintem nyugodtan kijelenthetjük, hogy nem volt ilyen választható forgatókönyv.

Leegyszerűsítve azt lehet mondani, hogy a Szovjetunió megtámadása idején a döntéseink iránya arra korlátozódott, hogy vajon az erős német vagy az egyre erősödő szovjet birodalom érdekszférájába fogunk-e kerülni. Nyilván ez is csak elméleti alternatíva, tekintve, hogy országunk, kultúránk alapvetően német orientációjú volt, ráadásul a

szovjet földön, s a környező országok, amelyek érthető módon revansra éhesek voltak a rovásukra elvégzett országhatár-módosítások miatt, gyorsan csatlakoztak. Nekünk is lépnünk kellett. Ismerjük a régi politikai módszert: „Oszd meg, és uralkodj!” Most is jól működött, hiszen a közép-európai népek szinte vetélkedtek a nagy német testvér kegyeiért. Mi, magyarok, akik látszólag a német sikerek legnagyobb közép-európai nyertesei voltunk, vonakodva léptünk háborúba, és vonakodva küldtünk sereget a ruszki medve ellen is, de végül is küldtünk. Ez volt a 2. magyar hadsereg.

» » »

» » » A részvétel elkerülhetetlen volt: egyrészt szövetségi kötelezettségünket kellett teljesíteni, másrészt ezzel tudtuk elkerülni Észak-Erdély visszacsatolását Romániához. Sőt a német ígéret az volt, hogy katonai segítségünk fejében Dél-Erdély ügyét is Magyarország számára kedvező módon kezelik, akár vissza is kaphatjuk.

Aki mégis azt gondolja, hogy a revíziós politika kényszere nélkül lett volna esélyünk kimaradni a háborúból, annak elég, ha megnézi Lengyelország sorsát, illetve országunk földrajzi fekvését. Magyarország mindenképpen német felvonulási területté vált volna.

A tragédiába torkolló doni vereség tehát egy világtörténelmi folyamat közép-európai vetületének egyik legtragikusabb pontja, de semminek nem az eleje, és semminek nem a lezárása. Egy hatalmas véráldozat a magyarság megmaradása érdekében.

A második magyar hadsereg mintegy 207 000 főt jelentett, amelybe az ország területéről egyenletes mértékben sorozták be a légénységet. Hadseregünk 1942 áprilisában indult a frontvonalra, hogy itt bekapcsolódjon a Fall Blau, vagyis a Kék Hadművelet nevet viselő nagy német offenzívába. A hadművelet fő célja Sztálingrád, valamint a Kaukázus elfoglalása volt. A rosszindulatú kommunista mítoszokkal ellentétben nem eleve meghalni küldték ki a sereget, hiszen a 2. magyar hadsereg a legjobb felszerelést kapta meg Magyarországon lehetőségeihez képest. Az más kérdés, hogy ez a szovjet seregéhez képest lényegesen rosszabb, elavultabb fegyverzetet és felszerelést jelentett a gyakorlatban. A német szövetségesek a magyar csapatok harci szellemét kifejezetten dicsérték, viszont kritizálták a honvédek elégtelen kiképzését és a fegyvernek közti összhang hiányát.

A magyar hadsereg feladata az volt, hogy egy 200 km hosszú frontszakaszt védjen meg a Don mentén. Ehhez azonban kevés számú élőerő, valamint korszerűtlen és hiányos nehézfegyverzet állt csak rendelkezésre.

Emiatt lehetetlennek bizonyult mélyégi védővonalak kialakítása. Tartalékképzésről pedig egyáltalán nem lehetett szó. Mivel az volt a feltételezés, hogy a szovjetek minden erejét le fogja kötni Sztálingrád védelme, ezt a védelmet eleendőnek gondolta a német hadvezetés.

Ahogy haladt előre az idő, úgy jelentett egyre nagyobb gondot az elégtelen ellátás, hadtáp, mivel a németek minden erőt Sztálingrád ostromára koncentráltak. Ennek következtében a légénység testileg is kezdett legyengülni. Mindezt tetéztve 1942-ben a szokottnál is keményebb tél vette kezdetét.

A szovjet hadvezetés felismerte a lehetőséget abban, hogy a németek minden erejüket Sztálingrád elfoglalására összpontosították, és hogy azokra a szövetséges olasz, magyar és főként román hadseregekre maradt az ostromló „B” hadseregcsoport szárnyainak biztosítása, akik mind felszerelésben, mind kiképzésben elmaradtak a németektől. A szovjetek célja ezért az volt, hogy az utolsó emberig felszámolják ezeket a gyengébb haderőket, majd bekerítsék a Sztálingrádot ostromló német sereget.

Katonáink tehát ilyen mostoha körülmények között várták a támadást, amely végül 1943. január 12-én az urivi hídfőalásból bontakozott ki hatalmas túlerővel. Mivel nem volt mélységi védelem a fent elmondottak miatt, seregünk minden erejét latba vetve harcolt, hogy a védőállásaikból ne tudják őket kiszorítani. A szovjet sereg ennek ellenére két helyen is áttörte a hajszálvékony magyar arcvonalat, a magyar sereg darabokra szakadt. A szovjet túlerő akkora volt, hogy sikeres ellentámadásra ekkor már nem mutatkozott esély. Január 17-ére a magyar hadsereg felbomlóban volt, és megkezdte a visszavonulást, bár a „végsőig kitartani!” volt a parancs!

Január 18-án már csak a bekerített III. Hadtest maradt a Donnál. Ők végül február 1-jén kapták meg a várva várt engedélyt a kitörésre. Ekkora annyira kilátástalan lett a helyzetük, hogy parancsnokuk, gróf Stomm Marcell – a magyar történelemben példátlan módon – feloszlatta a III. Hadtestet. A magyar csapatok végül szervezetlenül vonultak vissza, sok esetben kisebb csoportokban, és egyénileg próbálták túlélni a doni poklot, és a -35 – -40 fokot. A veszteség hatalmas volt, melynek jelentős része a visszavonulás során érte a sereget a hatalmas hideg miatt. A 2. magyar hadsereg anyagi veszteségét 70 százalékban, ezen belül a nehézfegyverzetét csaknem 100 százalékban állapították meg. A közel egyéves hadszíntéri tevékenysége során elesett, megsebesült

és fogságba esett honvédek és munkaszolgálatosok száma mintegy 128 ezer főre tehető, vagyis az élőerő közel 2/3-a került veszteséglistára. Szörnyű ár!

Mégsem mi szenvedtük a legnagyobb veszteségeket. A harcok során megsemmisült a 3. és a 4. román sereg; mintegy 200 ezer román katona esett el, sebesült meg vagy esett fogságba, továbbá megsemmisült a magyarok melletti arcvonalat védő 8. olasz sereg 90%-a, ők 150 ezer embert veszítettek. A Sztálingrádban körülfűrt 6. német sereg 230 ezer katonájából csak 4 000-en tértek haza. Ez majdnem 98%-os megsemmisülést jelent!

A Don-kanyar – a veszteségek számait áttekintve – a magyar történelem legnagyobb veresége. Mégsem ez az ütközet fő üzenete. A Don-kanyarban ugyanis a magyar hősiesség és bajtársiaság olyan magas hőfokát, olyan kiemelkedő példáját érzük tetten, ami egyedülálló. A front első vonalának magyar katonái önszántukból feláldozták magukat azért, hogy a mögöttük lévő második-harmadik vonal visszavonulhasson, ezzel megmentve sok tízezer bajtársuk életét. Erre csak olyan nemzet volt képes, amilyen a magyar, egy igazi katonanemzet. Jány Gusztáv, a 2. magyar sereg maradékainak hazaérkezésekor immár reálisan értékelve seregének teljesítményét, így foglalta össze a hőstettet: „A magyar erők a Dont a legutolsóknak hagyták el, így lettek az utóvédek utóvédjei. Csak a dicséret és elismerés hangján szólhatok tehát honvédekünk hősi harcairól...”

Tudjuk, hogy elsősorban idegen célokért harcoltunk, amikor a Szovjetunió megtámadásában részt vállaltunk. Mentségünkre szolgáljon, hogy nem jó szántunkból tettük, hanem mert az ország számára ez volt a kisebbik rossz. Azt is tudjuk, hogy ez a vereség példátlan véráldozatot jelentett. Ez is elhangzik minden évben.

Én mégis elsősorban arra emlékezem és arra emlékeztetek, ami örök értéket hordoz. Arra, hogy katonáink túlnyomó része ebben az apokaliptikus, pokolszerű csatában is képes volt bajtársiasan, önfeláldozó hősiességgel viselkedni, örök példát mutatva minden magyar nemzedéknek, minden utódnak. Nem felejtjük őket, és így áldozatuk sem válik fölöslegessé. Velünk élnek mindörökké. Dicsőség a doni hősöknek!

Budai László

Összefogás a rászoruló pétéiekért

December 22-én Béni Norbert, Molnár Gyula László és Nagyné Szigeti Mária önkormányzati képviselők, valamint Fenyő Csaba vállalkozó hagyományteremtő szándékkal a „Panelkuckó” Napköziotthonos Óvodánál meleg ételt osztottak a rászoruló pétéi családok számára. A részletekről kérdeztük Molnár Gyula Lászlót.

– **Honnan jött az ételosztás ötlete?**

– Nagyné Szigeti Máriával két éve beszélünk, hogy jó lenne ilyen Péten, mert elég sok a rászoruló, idős, beteg ember. Az idei évben végre sikerült. Nagyon lófuttában, de megoldottuk, hogy legyen egy ilyen ételosztás Pétfürdőn.

– **Mikor kezdték el ezt az akciót szervezni?**

– Másfél hetünk volt rá összesen.

– **Hány embert mozgósítottak?**

– Sok segítségünk van. A Mi Pétfürdőnk csoportból Béni Norbert, Nagyné Szigeti Mária és jómagam. Ezenkívül az óvoda vezetője biztosította a helyszínt az ételosztásra, besegítenek a dadusok, óvónénik. Köszönettel tartozunk Fenyő Csaba vállalkozónak az ételért, illetve volt egy-két ember aki pénzzel támogatta a rendez-

vényt: Márkus Ákos és természetesen mi is beszálltunk. Illetve szeretném megköszönni a Pétfürdői Gondozási Központnak, a pünkösdista gondozónőknek, illetve a református egyház gondozóinak a névsor összeállításában nyújtott segítségüket.

– **Azokon az embereken kívül, akiket**

ezek a szervezetek javasoltak, más is jöhetett az ételért?

– Mivel nagyon rövid volt az idő, azt semmiképpen sem szeretnénk volna, hogy esetleg valaki úgy jöjjön, hogy nem jut neki étel. Ez alkalommal 300 adag meleg ételt osztottunk a mai napon szét, illetve kis ajándékot, szaloncukrotadtunk még hozzá. Ezért úgy döntöttünk, hogy megnézzük, milyen listát kapunk. Illetve a saját ismeret-

ségi körünkből a nagycsaládosoknak, a szegényebb családoknak felhívtuk a figyelmét, és ők el is jöttek. Így körülbelül meg is lett a 300 adag étel. Persze jövőre, ha több idő lesz, szeretnénk teljesen máshogy csinálni, akkor meg is lesz majd hirdetve. Szeretnénk,

ha minden évben lenne Pétfürdőn egy ilyen ételosztás. Bár az lenne a legjobb, hogy ha nem lenne rá szükség, de sajnos van. Illetve akkor még egy plusz csomagot is szeretnénk adni hideg ételekkel. Erre most nagyon rövid volt az idő, ez most nem sikerült.

– **Milyen menüt kapnak az emberek?**

Csomagolás

– Sokat gondolkodtunk a menün, és végül is a bácskai rizseshúsra esett a választás, ahhoz kapnak savanyúságot, illetve szaloncukrot.

– **Hogyan kerül a rászorulókhhoz?**

– Két fajta úton. Vannak, akik be tudnak érte jönni, ők eljönnek, teljesen anonim módon. Ugyan nekünk van egy listánk, de hiába ételről van szó, ezeket nem adjuk tovább, megsemmisítjük. Illetve vannak idős, beteg emberek, akik mozgásukban korlátozottak, ott pedig mint a futárszolgálat, kivisszük nekik házhöz az elemózsiát.

– **Ön miért tartja fontosnak, hogy segítsen a rászoruló pétfürdői családokon?**

– Nem csak a rászoruló pétfürdőiekről van szó. Többször osztottam már életemben ételt. Próbálok a saját környezetemben segíteni a lehetőségeimhez képest, de szoktam főzni is családoknak, bár ebből nem akarok nagy hírvérést csinálni. Szerintem az intellektuális embernek feladata az is, hogy segítse a környezetét, illetve figyeljen a környezetére. Pétfürdőiek vagyunk, Pétfürdőn kell segítenünk az itt élőknek.

Borzási Nikolett

A PÉTFÜRDŐI KÖZÖSSÉGI HÁZ ÉS KÖNYVTÁRBAN

FAZEKAS

SZAKKÖR INDUL

GYERMEKEK ÉS FELNÖTTEK RÉSZÉRE.

A FOGLALKOZÁSOK MINIMUM 10 FŐ JELENTKEZŐ ESETÉN INDULNAK. A SZAKKÖRT RÓZSÁS TÜNDE NÉPIFAZEKAS-OKTATÓ VEZETI.

BŐVEBB FELVILÁGOSÍTÁS KÉRHETŐ

A +3688/476-891-ES TELEFONSZÁM 1-ES MELLÉKÉN,

VAGY A kozosseghaz.petfurdo@gmail.com E-MAILCÍMEN.

Mi az ára?

Mindennek megvan az ára! – halljuk, mondjuk számtalanszor. Egy-egy kedves tárgy, kedves örökség, számunkra felbecsülhetetlen, megfizethetetlen. Ami nekünk érték, az másnak kacat. Mindannyiunk háztartásában lapul olyan könyv, képeslap, terítő vagy különféle eszköz, amitől nem tudnánk megválni semmi áron. Mindent árban mérünk. Mennyi a kenyér, a cipő, a ruha, a tanzserek, a szakkör és sorolhatnám. Mindig számolunk.

Nekünk, embereknek is megvan a magunk ára? Lehet-e az egyént, az érzéseket árazni? Lehet-e tetteinknek súlyosságát mérlegre tenni? És milyen árat fizetünk az életünk során elkövetett meggondolatlan cselekedeteinkért? Milyen ára van az egymás iránti bosszúnak, és kikkel fizettetik meg valójában?

A gyermekekkel foglalkozó szakemberek gyakran találkoznak olyan kiskorúakkal, akik megélik szüleik egymás közötti konfliktusait, hadjárait. A gyermekvédelem látókörébe került fiatalok sok esetben hajléktalanok. Érzemi, lelki hajléktalanok. A szülők nem jól szeretik a gyermekeiket. Nem értik, valójában mi az, amit gyermeküknek nyújtani kellene, mit is jelent az igazi törődés. Nincs tökéletes szülő, de törekedni kell rá, és lehet is, hiszen most már a gyermek-lélektan olyan területeket is megnyitott, amelyek által sokkal jobban megérthető, mi is zajlik egy kicsiben. Viselkedéséből képet kaphatunk a családról, az ott betöltött szerepekről, a szülővel együtt eltöltött időről. A gyermek mindig a szülő tükröképe. A szakemberek ezekből a viselkedésmintákból értik a gyermeki miérteket. A család élete a szülők egymás közötti állandó veszekedéseivel, az egyik szülő kilépésével, a válással felborul. Krízis alakul ki, melyben mindenki parttalanná válik.

Parttalanná válik az egyedül maradt szülő, mert tehetetlen, elkeseredett, bosszús, és lelkileg fájdalmas veszteségeket él meg. A gyermek, aki látja a tehetetlen szülőt, és megéli a haragját, fájdalmát, megéli, hogy a számára szeretett személy elköltözött, kevesebbet látja, átéli, hogy felborult minden

körülötte. Megéli, hogy a vele maradt szülő haragosan, indulattal szidja az elköltözött, számára kedves apát vagy anyát. Mindenki vesztes lesz.

De! Ha a szülők az indulataikat nem a gyermek előtt játszanák le, ha megpróbálnák visszafogni magukat, és a fájdalmukat egy másik személyre, felnőttre zúdítanák, megkönnyítenék a gyermek veszteségből történő kilábalását, gyógyulását. Ezekben a helyzetekben mindenkinek segítség kell, ha más-hogy nem, akkor a barátokon keresztül, akik előtt ki lehet mondani gondolataikat, érzéseiket. A gyermeknek pedig arra van szüksége, hogy ne legyen érzelmileg hajléktalan, és biztonságot, támaszt kapjon ezekben a helyzetekben attól a személytől, akit feltétel nélkül szeret.

A szakemberek több olyan gyermekkel foglalkoznak, akik érzelmi bántalmazáson mennek keresztül. Ez a fajta bántalmazás nem csak váláskor, kapcsolattartáskor létezik. Szintén több olyan gyermekünk van, aki érzelmi elhanyagoláson megy keresztül. Sok gyermek szeretetlen. Csak vannak a családban. Érzelmileg elhanyagoltak, szenvednek és tünetelnek. A szakember, az óvónő, a pedagógus, a családgondozó látja, és érti a gyermek jeleit, olvas belőlük. Ha baj van, akkor igyekszik segítséget nyújtani, tanácsot adni. Sok szülőnek nehéz elfogadnia, hogy egy idegen beleszól a család életébe, illetve neki senki ne akarja megmondani, hogy mi a jó a gyermekének, hiszen ő ismeri a legjobban. Egy bizonyos pontig ez így is van. Azonban

nem ismerheti minden cselekedetének, legyen az jó vagy rossz, a gyermekére gyakorolt hatását. Nem tudhatja, hogy abban az életkorban milyen érzelmi töltésre is lenne szüksége gyermekének, pláne, ha baj van.

Kérem Önöket, bátran fogadják el a szakemberek tanácsait, javaslatait, pont azért, hogy a felnövekvő gyermekeknek ne kelljen nagy árat fizetni!

Kahlil Gibran: *A próféta* című könyvében azt írja:

„Adhattok nekik szeretetet, de a gondolataitokat nem adhatjátok. Mert nekik saját gondolataik vannak. Testüknek adhattok otthont, de lelküknek nem. Próbálhattok olyanná lenni, mint ők, de ne próbáljátok őket olyanná tenni, mint ti vagytok. Ti vagytok az új, melyről gyermekeitek eleven nyílként röppenek el. Az íjász látja a célt a végtelenség útján, és ő feszít meg benneteket minden erejével, hogy nyilait sebesen és messzire szálljanak.”

Papp Alexandra
intézményvezető
Gondozási Központ

FERGETEGES NŐNAPI

BULI

PÉTFÜRDŐN, A KÖZÖSSÉGI HÁZ EMELETÉN

2020.03.07-ÉN

ZENE: KALMÁR JANIKA

MENÜ: LACIPECSENYE, SÜLT KOLBÁSZ, PETREZSELYMES BURGONYA, PÁROLT KÁPOSZTA

BELEPŐ: 3.500 FT / FŐ, MELY TARTALMAZZA A VACSORÁT ÉS EGY WELCOME DRINKET BELEPÉSKOR

JEGYEK ELŐVÉTELLEN KAPHATÓAK A FINSZI BÜFÉBEN

/ 8105 PÉTFÜRDŐ, BERNHAI UT 10. /

ÉRD./ASZTALFOGLALÁS: +36/30-409-2716

GYORS TOMBOLA

CSAJOS

AJÁNDÉKOK!

SOK

SZERETETTEL

VÁRUNK

MINDENKIT!

A Horváth István Általános Iskola hírei

Boldog iskola a legjobbak között

Nagy örömmel értesült az iskola januárban arról, hogy a Boldogságóra program novemberi, Társas kapcsolatok témakörében, felső tagozaton a Hónap három legjobb csoportja közé került *Bizonyné Balogh Klára* ötlete, megvalósított programja, az erről készült és feltöltött videó, valamint fotók alapján. Csak emlékeztetőül: több mint 1300 iskola és 7500 csoport tagja a programnak. A tanév minden hónapjában olyan témákat járnak körül, amelyek segítik és támogatják a gyerekeket a hétköznapi problémákkal való megküzdésben. A folyamatos önismereti fejlesztéssel és boldogságerzetet

fokozó technikák bemutatásával személyes, lelki egészségüket is tápláló kompetenciákat fejlesztenek. Az iskolában havonta más-más témakört dolgoznak fel az arra vállalkozó pedagógusok különféle tantárgyak keretében. Január a célok kitűzésének és elérésének hava volt, erre készültek az iskola csoportjai. Az 1. a és 6. b osztályokban tartottak több boldogságórát ennek jegyében.

Meritsük meg a Földet!

Kiválasztott tehetségeink

Iskolánk két tanulója is bekerült a Nemzeti Tehetségsegítő Tanács és a Magyar Tehetségsegítő Szervezetek Szövetsége (Matehetsz) 11 hónapon keresztül tartó tehetségsegítő programjába. Erről *Pók Patrik* 6. b és *Ódor Kamilla* 7. b osztályos tanuló nemrég kapták meg írásos értesítőjüket. A program februárban indul és egész évben tartani fog. Mindketten egy segítő tanárral lesznek kapcsolatban. Az úgynevezett tutor személyre szabottan fogja gondozni őket, a választott tehetségterületnek megfelelően. Patrik angol nyelvből, Kamilla pedig művészeti tevékenységben kap kiemelt tehetségtámogatást. A programban való pályázatra osztályfőnökeik: *Oláh Viktória* és *Cseresznyés Zsuzsanna* beszéltek rá őket, akik tanáraikként is meglátták bennük a kiemelkedő tehetséget. Ezt erősítette meg a sikeres pályázat, amely közel egy éven keresztül fogja segíteni Patrik és Kamilla tehetségének kibontakoztatását.

Beindultak a Péti Darazsak

Január 12-én elkezdődtek az iskola U12-es kosárlabda csapatának mérkőzései Székesfehérváron. A Várpalotai Kosárlabda Klub újonnan alakult Péti Darazsak csapata szeptember közepén kezdte meg felkészülését az országos bajnokságra *Bizonyné Balogh Klára* testnevelő tanár, Babu néni vezetésével. Az alsó házban kezdték a versengést. Rögtön az első meccsüket megnyerték Ajka csapata ellen, így a csoportelsőségért játszhattak. Ellenfelük ezúttal Velence volt, akiknek nem ez az első idényük a bajnokságban. Sajnos ezt a meccset elveszítették, de nagyon ügyesen játszottak. Sok dicsőretet kaptak, büszkék lehetünk a kis Péti Darazsakra!

Recept a könyvtárból

Sokan kedvelik, kedveljük a jó recepteket, amelyeket jó szívvvel ajánlunk elkészítésre, továbbadunk barátainknak.

Engedjék meg, hogy most egy különleges, de higgyék el, jól bevált, számtalanszor kipróbált receptet osszak meg önökkel.

Nézzük is a hozzávalókat:

Tegyünk bele több ezer betűt, pontot, vesszőt, felkiáltó- és kérdőjelet, mondatokat, lapokat, könyveket, színeket, formákat, illatokat. Ki ne szimatolt volna már bele egy kedvenc vagy egy új könyvbe? Egy e-book olvasó a sok előnye mellett ezt biztosan sosem fogja pótolni, de hát az egy másik recept.

Adjunk hozzá néhány babzsákot, baba-kisgyermek könyvsarkot, kétszázal több diafilmet, tucatnyi izgalmas feladatot, számtalan kölcsönözhető népszerű folyóiratot, napilapot.

Tegyünk hozzá egy nagy kanállal az októberi Országos Könyvtári Napokból, egy jó adagot a Könyves Vasárnapból, bőségesen a könyvtári foglalkozásokból, egy szombatnyit a könyves játszóházunkból (minden hónap első szombatján 10-14 óráig lehet belekóstolni a könyvtári játszóházba), keverjünk bele egy kicsit a Házhoz megy a könyv szolgáltatásunkból (idős, nehezen közlekedő olvasóinknak egy remek lehetőség igényelni könyvtárunkban a könyvek, folyóiratok házhozszállítását).

Mérjünk néhány adag író-olvasó találkozt és néhány hónapnyi Könyvbagoly olvasópályázatot, egy hangulatos Könyvtári ünnepséget júniusban, folyamatosan adagoljunk bele könyvújdonságokat, egy csipetnyit a DJP-lehetőségekből (segítünk belekóstolni az okoseszközök világába, e-mailezésbe,

keresőprogramok használatába...) végül öntsük tele egy rendkívül nagy adag barátságos légkörrel, jó hangulattal és már kész is a pétfürdői könyvtár.

Borzasztó egyszerű ez a recept, hisz minden hozzávalót biztosítunk, csupán egy alkotóelem szükséges még: Ön, Te, Kedves Olvasó! Ha a Kedves Olvasó már kipróbálta receptünket, kérjük ajánlja tovább, ajánljanak bennünket barátaink, ismerőseinknek.

Várjuk, várunk szeretettel könyvtárunkban. A részletes programokról folyamatosan adunk tájékoztatást.

Nyitvatartásunk: hétfőtől csütörtökig 13 órától 18 óráig, pénteken 10 órától 18 óráig és minden hónap első szombatján 10 órától 14 óráig. Telefonszámunk: 06/88/476-891/2. sz. mellék.

Borbélyné Schenek Szilvia
könyvtárvezető

Régi idők mesterségei

A magyar kultúra napja alkalmából a Veszprém Megyei Népművészeti Egyesület tagjainak kiállítását tekinthették meg az érdeklődők.

Hogy a pétfürdői gyerekek is lássák, milyen ma is izgalmas és érdekes tudás birtokában vannak azok a kézművesek, akik 2020-ban régi idők mesterségeit űzik, a Községi Házba invitáltuk a Horváth István Általános Iskola diákjait. Az alsósok január 21-én, a felsősök pedig január 23-án jöttek el hozzánk. A tárlatot Gáspár Marianna népi bőrműves, a Veszprém Megyei Népművészeti Egyesület titkára mutatta be. A gyerekek érdeklődve hallgatták az érdekes történeteket például a pásztorbotok faragásairól, vagy a fazekasság, szövés, csipkeverés, kosárfonás rejtelméről.

Intézményünk egy kérdőívet is kitöltetett a gyerekekkel, melyben arra voltunk kíváncsiak, melyik alkotás tetszett nekik a legjobban, illetve, hogy melyik mesterséggel ismerkednének meg egy szakkör keretében. Összesen 252 diák válaszolt a kérdésekre. A mesterségek közül a fa-

faragás került ki abszolút győztesen. 86 tanuló sajátítaná el mesterfogásait. Második helyen a kosárfonás 35 szavazattal, a harmadik helyen 17 vokssal a fazekasság végzett.

Gáspár Marianna és a 3. b osztály

A PÉTFÜRDŐI KÖZÖSSÉGI HÁZ ÉS KÖNYVTÁRBAN

KOSÁRFONÓ

SAKKÖR INDUL

GYERMEKEK ÉS FELNŐTTEK RÉSZÉRE.

A FOGLALKOZÁSOK MINIMUM 10 FŐ JELENTKEZŐ ESETÉN INDULNAK.
A SZAKKÖRT HEGEDŰS ÁRPÁD KOSÁRFONÓ VEZETI.

BŐVEBB FELVILÁGOSÍTÁS KÉRHETŐ
A +3688/476-891-ES TELEFONSZÁM 1-ES MELLÉKÉN,
VAGY A kozosseghaz.petfurdo@gmail.com E-MAILCÍMEN.

Születőben egy új közösség

„Amikor táncolsz, nem az a célod, hogy egy bizonyos pontra megérkezz a táncparketten, hanem hogy minden lépést élvezz, míg odaérsz.” (Wayne Dyer)

Először szirtakit táncoltak,

A Muskátlai Táncegyüttes tagjai évek óta részt vesznek a Nyugdíjasok Életét az Éveknek Országos Szövetsége által szervezett gáláin, Ki mit tud-jain, ahol sorra nyerik az aranyérmeket. Két évvel ezelőtt egy ilyen programon találkoztak a veszprémi Bónusz Nyugdíjas Klub táncosaival, akik *Magda Balázs* nyugdíjas néptánc- és szalontánc oktató vezetésével szalontáncokat mutattak be.

Ott fogalmazódott meg először a gondolat néptáncosaink fejében, hogy ők is szeretnének ilyenfajta táncokat tanulni. Először egy lelkes kis csapat járt be Vesz-

prémbe egy-egy órára, majd mikor kiderült, hogy Pétfürdőn is lenne rá igény, elhívták magukhoz az oktatójukat.

keringőt, szirtakit (görög tánc), twistet és a rock and rollt. Minden héten egy alkalommal, általában hétfőnként 14 órától zajlanak a próbák. A két órában több táncot is tanulnak. Bemelegítésként lassúval kezdenek, majd fokozatosan gyorsul a tempó. Közben meg-megállnak picit pihenni és beszélgetni.

Ha ezen sorokat olvasva valaki kedvet érez ahhoz, hogy belekóstoljon a közös tánc örömébe, az ne habozzon, jöjjön el

majd az angol keringő lépéseit gyakorolták

a Községi Házba a következő hétfőn 14 órára!

Január 17-én volt az első alkalom, mikor a Községi Házban összegyűjt a csapat. Jelenleg 37-en vannak, a társaság egyharmada férfi. Sokan a házastársukkal együtt járnak. És hogy milyen táncokat ropnak? Bécsi keringőt, angol-

A Várpalota (Pét) – Wolfsburg kapcsolat

Egy barátság színe és fonákja

Már 2014-ben meglepődve olvastam, amikor a várpalotai városi újságban megjelent, hogy 15 éves a baráti együttműködés az ausztriai Wolfsburggel. Vártam a helyesbítést, gondoltam, a tördelő hibázott. 2019-ben került a kezembe egy újság, amely a kapcsolattal foglalkozott, azt gondoltam, hogy ha megkésve is, de itt a helyesbítés. De nem! Hogy immár 20 éves ez a nagy barátság. Hogy múlik az idő!

Matekból gyenge voltam, így segítségül hívtam a számológépemet, amely kimutatta, hogy 13 év valahogyan eltűnt. Ennyit még Rodolfo sem tudott volna semmivé tenni.

– Megmondták, hogy a 15 év az 15 év, a 20 év meg 20.

– De a polgármester asszony is több évtizedes barátságról beszélt.

– Na és, a 20 év már egynél több évtized! Egyébként mit kutakodsz, nem vagy te kutató mérnök, de még geológus sem!

– Jó, de hogy kezdődött? – szólt a kérdés.

– Írjad, hogy valami baleset volt!

– Igen ám, de a 15 éves évfordulón azt mondták, hogy valami sakkozásból eredt. Ki tudja. De nem lehet, hogy ide kerültek a sérültek a várpalotai kórházba, és így meg is lett Várpalotával a kapcsolat? Nehogy sakkbalesetet írjal, még ha az elég veszélyes sport is, mert ütnek és vernek!

– Jó! De azt hallottam, hogy Pétfürdőnek van és volt sakkcsapata.

– Hagyd már Pétet, faluról hogyan indulhatott volna el egy testvérvárosi kapcsolat!

Ezen megjegyzések után talán hihetetlennek tűnhet, hogy miután Pét 1951-ben Várpalotát városi rangra emelte, azután pedig mindent elkövetett azért, hogy egyenlő feltételek mellett minél szorosabb kapcsolat alakuljon Wolfsburggel. Ezért már 1986-ban a sakkcsapattal utazott *dr. Czeidl István*, Várpalota későbbi

jegyzője, valamint *Hosszú Istvánné*, a Péti Nitrogénművek szakszervezetének üdülésfelelőse, hogy esetlegesen a csereüdülés is szóba jöhhessen. A következő években e sorok írója invitálta bemutatkozásra Wolfsburgbe *Zlati Istvánt* és *Csővári Jánost*, a város akkori vezetőit.

Ez volt az első lépcsőfok, de mire a második lett volna, már *Leszkovszki Tibor* ült Várpalota „trónján”. És itt kezdődött a már említett hat év eltűntetése és az 1991-től 1999-ig tartó kapcsolat lenyúlása, a pétfürdőiek kiszorulása.

Érdekességgként említem, hogy a '87. évi visszavágón egy 11 éves szőke kislány volt a sakkcsapat tagja, a szegedi születésű *Léko Péter*, aki jelenleg is az egyik legeredményesebb nagymestere Magyarországnak, valamint Várpalota szülöttje, *Angyal Ferenc*, akiről a minap jelent meg egy cikk, hogy az országos szeniorbajnokságon kiválóan szerepelt. »» »

» » 1987-ben még Pétre érkezett *Günther Thaler* és *Klaus Berthold*, hogy egyeztessen a pétéekkel a csereüdülés, valamint a kulturális és sportprogramok formájáról. Ez rövid idő alatt megszületett, majd 1988-ban véglegesítve lett Wolfsbergben.

Az ünnepi cikkben a polgármester asszony azt mondta, hogy vissza kell nézni, és előre kell tekinteni. Ezzel egyet is tudok érteni, de az igazi az – véleményem szerint –, hogy meg kell ismerni a múltat, hogy a jövőt könnyebben lehessen építeni. Lehet, mindezek hiánya is okozta a nyolc év késlekedést a testvérvárosi kapcsolat megkötésére. Ha csak visszatekintünk a kezdetekre, akkor a filmtekercs eleje – mint már említettük –, 1986-ot mutat.

Egy újabb hang: – Ez túlzás, hiszen az még az átkosban volt!

Valóban, s ezért mondta 1988-ban a wolfsbergi fogadáson – amelyen részt vett a várpalotai *Németh Tibor* is –, és a szerződés véglegesítésekor *Karl Heinz Frauweller* polgármester-helyettes, hogy még álmodban sem gondoltak arra, hogy '87 Magyarországon létrejöhet ilyen rövid idő alatt egy mélynek mondható barátság a két település között.

Hoppá. Itt a bibi! Olyan mély volt, hogy Várpalotáról hiába néztek vissza, az alját már nem lehetett látni.

Ebben az időben már a második turnusok üdülése zajlott, és nagyszemű hangulatú visszajelzések érkeztek mindkét oldalról. A Wolfsbergben üdülő magyaroknak teljes ellátás mellett egy-egy alkalommal nagyszemű fogadást is rendeztek, legtöbbször a Koralpok magaslatain. Ugyanezen időben az osztrák vendégeinket teljes ellátás mellett Budapestre vittük, ha időben egyezett, akkor a Forma-1-en is ott lehettek. Végezetül pedig tíz napig élvezhették a Balaton lágy vizét és a VIV Üdülő szakácsainak jóvoltából kóstolhatták a magyaros ízeket. Ez utóbbi sem volt egy könnyű dolog,

mert a budapesti villamos céggel kellett megegyezni az étkeztetést illetően. Ezekben az években wolfsbergi kezdeményezésre négy ország egy-egy településének sakkcsapata évente más-más helységben rendezett négyes tornát. Ezek a települések: Wolfsberg, az

zetes elismerés, mert a szerződésünk értelmében bizonyítani kell, hogy Pétfürdő megfelelt a várakozásoknak. Azért fogadom el mégis, mert ismerem a pétfürdőieket, hogy ugyanúgy, ahogy eddig, a hátralevő időben is hitelesítik ezt a megtiszteltetést, és tovább ápolják azt a barátságot, amely létrejött a két település polgárai között. Én magam is csak egy láncszem voltam a kapcsolatban, igaz, hogy valahol a közepén a két fél között. Az igazi munkát mindazok végezték, akik nap mint nap álltak a vártán, és munkájuk révén jelesre vizsgáztak.

Osztrák részről kiemelném *Herbert Eile* urat, aki gyakorlatilag elindítója volt ennek az egész kapcsolatnak, miután a balesetet szenvedetteknek azt mondta, hogy szívesen fogadnának egy magyar sakkcsapatot. Ezek voltak az első lépések, de nem akarom felsorolni a többiek, akiknek esetleges hiánya megakadályozta volna ezt a kapcsolatot, s azt sem tudhattuk volna, hogy merre van Wolfsberg.

Kiemelném továbbá *Klaus Bertholdot*, aki a magyar üdülőket vitte különböző fogadásokra. Végül, de nem utolsósorban az Ausztriába szakadt romániai magyar Alex Burdát – mindenki Sanyi bácsiját –, aki Herberttel együtt olyan hangulatot tudott teremteni

a vendégek között, hogy egyik pillanatról a másikra kialakult egy teljesen oldott légkör.

Magyar részről elismerés illeti *Kerekes András* osztályvezetőt és a vezetése alá tartozó üdülőgondnokokat, ezek közül ki kell emelni *Frecskai Istvánt* és feleségét, *Olimpiát*, valamint a két kisegítő asszonyt. Kiemelkedő szerepe volt *Pasitkáné Annának*, aki nemcsak a fogadásokon és a búcsúesteken tolmácsolt, hanem minden osztrák csapattal Budapestre utazott, bemutatta a nevezetességeket, és elkísérte őket a már említett Forma-1-re is.

» »

Az oklevél fordítása: Wolfsberg városa Tránszky Lászlónak a város kitűzőjét adományozza fáradozásáért, amelyet az európai népek közötti barátság megerősítéséért tett.

olasz Portedone, Pétfürdő és Zágráb. A péti sakkcsapat ezt Várpalotán, a Nagy Gyula Galériában rendezte. Sajnos '91-ben Zágrábban már nem került sor erre a versenyre, mert akkor tört ki a délszláv háború.

A továbbiakban térjünk a lényegre, a barátság további megnyilvánulásaira. A már említett '88. évi fogadáson igen nagy megtiszteltetés és meglepetés ért, megkaptam a fenti kitüntetést.

Mikor szóhoz tudtam jutni, elmondtam, hogy ezt a kitüntetést nem személyre szólónak tartom, hanem egy csapat együttes munkájának az elismerése az eddigiekért. Ez csak egy elő-

» » De a tolmácsolásban meg kell említeni Kiss Józsefet is, aki többször is segítette a vendégeket.

Növelte a bensőséges kapcsolatot a Mészáros Endre vezette Péti Munkás Énekkar, akik 1989-ben a Wolfsbergi Napokra kaptak meghívást, és óriási sikert arattak (ahogy ezt már megszoktuk tőlük), és többek között éjszakai szerenádokat adtak. A következő évben St. Stefan énekkara érkezett Pétfürdőre, és a művelődési házban közös hangversenyen énekeltek a pétiakkal. Ez is nagy siker volt.

Legvégül komoly szerepe volt a sakkozókön kívül az első üdülőcsoportnak, akik magatartásukkal, barátságukkal, vidámságukkal elnyerték Wolsberg lakóinak szívét, és fokozták a baráti érzéseiket. Természetesen ugyanezek a baráti érzések vonatkoztak a Magyarországra látogató osztrák vendégeinkre is.

Az első üdülőcsoport tagjait a fentiek miatt név szerint is szeretném bemutat-

ni, mert úgy gondolom, hogy ezt meg is érdemlik.

Tuza Pál hp., Garami László cs., Gergely László cs., Gergely Károly hp., Hollósi Ferenc, Faragó János hp., Ferenc-

zi Károly hp., Freund János hp., Újvári László cs., Hornyák Mihály cs. Természetesen a többi csoport is kitett magáért, és szintén továbbvitték a magyarok jó hírét.

1991-ben a csereüdülést be kellett fe-

jezni, mert a Nitrogénművek szanálásra került, és a fő tulajdonos, a MOL rákényszerítette a cég legemberibb vezérigazgatóját, Harsányi Imrét, hogy egyhavi gázszámláért adja el nekik az üdülőt a strandjával együtt, nem törődve a munkavállalókkal. Rövid idő múlva már az enyészetnek hagyták, vagy legalábbis nem használták semmire.

Mindent összevetve, büszkék vagyunk arra, hogy a több mint öt év alatt 270 fő wolfsbergi polgárt ismertettünk

meg Magyarországgal, a fővárosunkkal, és ugyanakkor 180 fő várpalotai lakos ismerhette meg Wolfsberget a sakkozók és az énekkar tagjain túl (a létszámmeltérés az osztrákok javára az árfolyamkülönbség miatt alakult ki).

Ezek után Várpalota város vezetőitől méltatlanok azok a lebecsülő, semmitmondó megjegyzések a kezdetekről, amelyek mindkét alkalommal megjelentek a városi újságban (baleset, sakk). Annál is inkább, mert a leírtak szerint a pétiak mindent megtettek azért, hogy ez a kapcsolat létrejöjjön, városivá fejlődjön, de egyenlő feltételekkel a városrészek között. Ezért úgy gondoljuk, hogy gyakorlatilag Várpalotának egy bejáratott kapcsolatotadtunk át, amivel kezdetben nehezen tudtak mit kezdeni, de az elmaradó csereüdüléssel nehéz is volt versenyezni.

Időközben e sorok írója is munkaköri beosztást váltott, és így gyakorlatilag kevés rátekintése maradt erre a kapcsolatra, de azért azt látta, hogy a széles látókörű és németül jól beszélő dr. Huszár Pál nélkül nem biztos, hogy 1999-ben létrejött volna a testvérvárosi kapcsolat, amelynek aláírásán részt vett Pétfürdő új polgármestere, Horváth Éva és e sorok írója, abból a megfontolt célból, hogy Pétfürdő kapcsolatot létesítsen St. Stefan településrészszel. De ez az ötlet a párhuzamosságok miatt eleve hamvába holt volt.

Azt azonban még hallottam, hogy 2006. évben alakult képviselő-testület fontolgatta a kapcsolat felmondását, örülök, hogy ez nem történt meg, sőt, 2010. után felfrissült.

Nehogy azt gondolja valaki, hogy Várpalotára (főleg nem a lakóira) haragszom, hiszen 1994-től 1997-ig a várpalotai képviselő-testületben dolgoztam, sok barátot szereztem. Már akkor is, most is, nekem Várpalota a városom és Pétfürdő az otthonom.

Sanyi bácsi (Alex Burda)

A balatonakarattyai üdülő étterme (balról jobbra): Herbert Eile, Kiss József, Tránszky László, Kurucsai István

Tránszky László

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat Pétfürdői Csoportjának 2019. évi beszámolója

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat Pétfürdői Csoportja 1997-ben alakult meg. A csoport vezetője *Boncz Lászlóné*, helyettese *Mogyorósi Józsefné*. A csoport lelki vezetője *Halmágyi Zoltán*. Címünk: 8105 Pétfürdő, Fazekas Mihály utca 3., a kapcsolattartó e-mail címe a gardonyi.robert@malta.hu. Bármilyen egyéb megválaszolandó kérdéssel a 06-30/977-97-69, vagy a 06-88/784-028-as telefonszámon lehet a csoport vezetőjéhez fordulni.

A csoport célja a személyi segítség. Munkatársai a hétköznapiak során felmerülő problémák megoldását hivatottak elősegíteni, mint például hivatali ügyek intézésében történő segítségnyújtás, életviteli, életfenntartási szükségletek kielégítése, bevásárlás, gyógyszerkiváltás, gyógyszer adagolása, orvoshoz kísérés, beszélgetés, sétáltatás, rászorulókon való segítség. Célkitűzésük, hogy a rászoruló megkaphassák, amire szükségük van, amit önréből sajnos nem tudnak elérni. Feladatuknak tartják a mindennapi élet megkönnyítését a rászoruló számára. A csoport tagjai beteglátogatást tesznek havonta legalább egyszer, ami 6-8 érintettet foglal magában.

2019-re visszatekintve, tavaly is sor került az „Adni öröm” karácsonyi gyűjtésre is, amelynek során 110 kg tartós élelmiszert kaptak, e mellé még vásároltak is, így készültek el karácsonyra az élelmiszercsomagok. Ezek 10 kg-osak voltak, tartalmaztak olajat, vajat, zsírt, lisztet, rizst, cukrot, májkrémet, lencsét, babot. 108 családnak jutott belőlük. A családok 3-nál több gyermekesek, vagy egyzülsősök voltak.

A csoport minden szerdán 14 órától 16 óráig fogadóórát tart a plébánia épületében, a Fazekas Mihály utca 3.-ban. Itt ruhát, bútort, ha szükség van rá, a megmaradt élelmiszerből is adományoznak. Az ellátottak köre Pétfürdő település lakosaira terjed ki.

Ifjúsági munkájukban helyet kapott a családi nap megszervezése is, ahol kisgyermekes családok tölthették kellemesen a napjukat, kikapcsolódással, beszélgetéssel,

egyéb sportokkal és evés-ivással. Ez a nap minden korcsoportnak remek kikapcsolódást nyújtott. Ennek megrendezésére 2019. szeptember 28-án került sor a plébánián.

2019 decemberében a csoport tagjai ismét részt vettek az adventi ünnepségen. Ahol a Szent László kórus is énekelt, amelynek két máltai is tagja. 2019-ben a karácsonyi szeretet-ebéd helyett, immáron második éve élelmiszercsomagokkal kedveskedtünk a rászorulóknak.

A helyi önkormányzattal, valamint a polgárőrséggel nagyon jó a kapcsolatunk. A csoport tevékenységét aktívan segíti a helyi polgárőrség, az önkormányzat és a védőnői szolgálat. Az év során 648 kg élelmiszert osztottunk ki a rászoruló részére, ebben a mennyiségben benne volt a SPAR gyűjtő akció is. Idén a csoport tagjai részt vettek zárandoklaton, lelki gyakorlatokon, augusztus 20-án ott voltak a Szent István-napi körmeneten, Budapesten.

2020-ban továbbra is a jó kapcsolat ápolására törekszünk az önkormányzattal, a polgárőrséggel és a védőnői szolgálattal. Terveink között szerepel még a csoport fejlesztése is, ami új tagok csatlakozásában fog megnyilvánulni. 2019-ben sajnos nem bővültünk. 2020 márciusában közgyűlésre kerül sor, amelynek keretében a tisztújítás is megtörténik.

Észrevétele a csoport vezetőjének, hogy az adományozási kedv csökken, és egyre több a fiatalok körében is a rászoruló száma. Igényt tartanak továbbra is ruhákra, élelmiszerekre, de szükség lenne iskolai eszközökre is. Az idősebb tagok kiöregednek, ezért a csoportnak szüksége van a fiatal önkéntesek segítségére.

Visszatekintve 2019-re, megállapíthatjuk, hogy az általunk szervezett programokon, rendezvényeken, ünnepségeken szép számmal jelentek meg pétfürdői lakosok. Nagy sikert aratott a nyáron lezajlott ifjúsági mozgáskorlátozott tábor, ami immáron hatodszor került megrendezésre, ahol a csoport két aktív tagja már ötödik éve, és az egyik aktív önkéntese már második éve képviselte régiókat. Reméljük, 2020-ban is megrendezésre kerül.

Mondandómat örömteli hírekkel szeretném zárni. 2020-ban terveink szerint sor kerül egy új, fiatal önkéntes és egy idősebb önkéntes felvételére is, ő házi látogatással és gondozással erősítené csoportunkat.

Várjuk szeretettel azokat a diákokat is, akik az ötven óra közösségi szolgálatot még nem teljesítették, hiszen nálunk erre is lehetőség van.

Boncz Lászlóné
csoportvezető

A család biztonságáért

Vannak fontos 30 percek az életünkben.
És van az a 30 perc, amely mindezek nyugalma biztosítja.
Ennyi időbe telik egy kémény ellenőrzése.

Hívja kéményseprőinket és vegye igénybe **INGYENES** szolgáltatásunkat!

☎ TELEFONON:
1818 / 9 / 1-es menü

🌐 INTERNETEN:
www.kemenysepres.katasztrofavedelem.hu

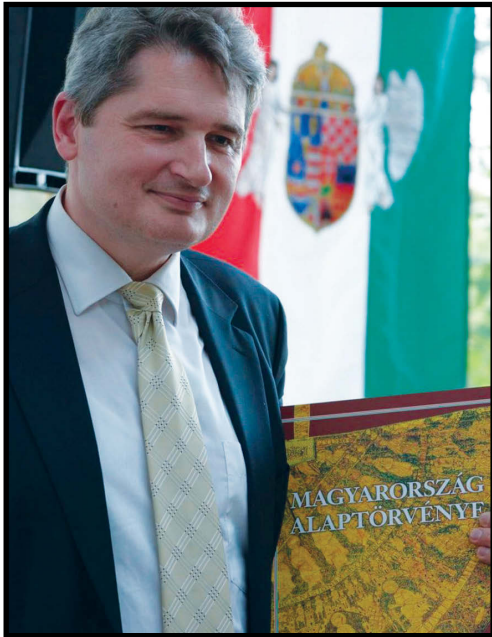

„Legyőzetve győzől”

Egy pétfürdői kötődésű küldeteses ember méltatása

„Az igaz emlékezete áldott, a gonoszok neve pedig elmállik.” (Péld. 10,7.)

Ha a hirtelen elhunyt Phd. Dr. Tóth Zoltán Józsefet csupán adatokkal akarom jellemezni, akkor is hosszú a sor: jogász, jogtörténész, politológus, egyetemi docens, szakíró, a második Orbán-kormány Honvédelmi Minisztériumának helyettes államtitkára, a Szent Korona-

Phd. Dr. Tóth Zoltán József

tan kutatója, elkötelezett keresztény, és nem utolsósorban férj, négygyermekes édesapa.

Bár a felsorolásban utolsó helyre hagytam, számára mindenekelőtt a család volt fontos, másodsorban pedig a Szent Korona eszméje. A rajongott Eszme – közösségi gondolkodásának, nemzetszeretetének közvetlen bizonyítéka – röviden összefoglalva: a magyarság isteni küldetését jelenti, amelynek megtestesülése maga a Szent Korona, és az ehhez kapcsolódó évezredes szokásjog, a Szent Korona-tan.

Zoltán Várpalotán született, de nagyszülei és édesanyja révén pétfürdői kötődésű volt. Nagyszülei, Mészáros Ferenc és felesége éltek itt, édesanyja *Tóth Józsefné (Mészáros Gyöngyi Éva)* Pétfürdőn nevelkedett. Gyermekkorában Zoltán is sokat volt itt Péten az anyai nagyszülőknél.

Tóth Zoltán József édesapja mellett a pétfürdői temetőben kapott végső nyughelyet a saját akarata szerint. Édesapja

három hónappal ölelte halt meg, és búcsúztatója során külön kifejezte, hogy reméli, majd egyszer neki is ilyen „szép” nyughelye lesz. Ekkor még senki nem sejtette, hogy milyen hamar kell majd akarátát teljesíteni.

Síremlékét – amely *Galánfi András* alkotása – a múlt évben, szeptember 28-án szentelték fel ünnepélyes körülmények között. A Dr. Tóth Zoltán József Alapítvány által szervezett eseményt olyan nevek fémjelezték, mint *Döbrentei Kornél* József Attila-díjas író, az MMA rendes tagja, *Galánfi András* Kossuth-díjas fafaragó népművész, *Jelenczki István* Magyar Örökség díjas filmrendező, képzőművész, az MMA rendes tagja, *Kocsi György* atya, teológus, a Veszprémi Érseki Hittudományi Főiskola docense, *Petrás Mária* népdalénekes, keramikusművész, az MMA rendes tagja és Tóth Zoltán József özvegye, *dr. Tóthné dr. Kis Brigitta* jogász, férje szellemi hagyatékának elkötelezett gondozója.

Zoltán küldeteses ember volt, akinek legfontosabb közéleti elhivatottsága, hogy a Szent Koronát visszaehelyezze az őt megillető hatalmi pozícióba. Meggyőződéssel vallotta, hogy a magyar Szent Korona történetének és misztériumának ismerete nélkül nem lehet megérteni a magyar történelmet. Hite szerint a Szent Korona ugyanis nem ereklye, nem tárgy, hanem misztikus, személyként tisztelendő élő organizmus, a magyar államhatalom legmagasabb rangú, – mindenkor a király és politikai nemzet felett álló – alanya, a hatalom legfőbb birtokosa!

A Szent Korona léte önmagában azt üzeni, hogy az ember alkotta törvények felett mindig ott vannak az isteni örök törvények. Ez az üzenet, ami fenntartotta a magyarságot Szent István óta, és ad reményt a további megmaradásunkra.

Tóth Zoltán József nemcsak kutatta a Szent Korona-tant, hanem igyekezett átültetni a gyakorlatba is az Eszmét. Húsz éven át – 2017-ig – tartott Szent Korona szemináriumot a Pázmány Pé-

ter Katolikus Egyetem Jog- és Államtudományi Karán, ahová vendéglelőadóként meghívta a téma olyan mellőzött kutatóit, mint *Pap Gábor* művészet-történész, *Kocsis István* történész, *dr. Zétényi Zsolt* jogász, *dr. Zlinszky János* jogász.

A 2010-ben vállalt helyettes államtitkári pozíciót is ebben a szellemben töltötte be az akkori honvédelmi miniszter mellett, majd – ahogyan a sajtóban megjelent utalások alapján vélni lehet – a poszt elvesztése is emiatt történt.

Tóth Zoltán József tevékenesen közreműködött az Alaptörvény megalkotásában. A preambulum keresztény értékekre, illetve a Szent Koronára vonatkozó mondatainak megfogalmazása az ő érdeme. Ennek elismeréseként 2012 májusában *XVI. Benedek pápa* személyesen fogadta őt Rómában, a Szent Péter téren.

Az új alkotmány azonban csak tiszteletét fejezi ki a Szent Korona iránt, de nem épül teljes mértékben a szellemiségére. Egy küldeteses ember számára effajta félmegoldás nem elfogadható. Ez az álláspontja a

Sírja a pétfürdői temetőben

szellemi harcának folytatására ösztönözte. Könyveket írt, előadásokat tartott, mindenhol elment, ahová meghívták. Ám ellenerők mozdultak, és törekvéseit sorra akadályozták, elgáncsolták. »» »

» » Mégsem nyugodott. Többször hangsúlyozta barátai körében is: „ismeretek, én sosem adom fel!”

Végül aztán – földi avagy szellemi erői miatt? – váratlanul és drámai gyorsasággal meghalt. Egy előadásában elmondta, hogy az életében sok dátum nyert szimbolikus értelmet. Halála is az lett, hiszen éppen az 51. születésnapja előestéjén, 2018. január 28-án vasárnap tért meg Teremtőjéhez. Félbeszakadt életét – munkásságára tekintve – teljesnek lehet

ítélni. Bölcsként halt meg, életbölcsességét így összegezte halála előtt:

„Ha Istent ismerjük, akkor jobban elmélyülünk a szeretetben. A szeretetből kapunk bölcsességet. A szeretet és bölcsesség hatalmas bátorságot ad. Enélkül nem lehet megtenni, ami a feladatunk. Meg kell ismernünk az igazságot, az igazság pedig nincs szeretet nélkül működtethető állapotban. A szeretet az áldozat értelmét is magában foglalja, mint Jézus Krisztusé... Keresztényként ezt az utat követjük. Elsősorban családi és ba-

rátai közegünkben próbálunk méltóvá lenni ehhez az eszmeiséghez, de ha ezt fölemeljük közösségi szintre, akkor megtaláljuk a Szent Koronát hordozó közösség értékeit. Tulajdonképpen magunk hozzuk létre a Szent Korona közösséget.[...]

Aki a Szent Korona eszmeiségével foglalkozik, az az üdvtörténetbe helyezi a magyar történelmet. Az üdvtörténet keresztény szemmel Jézushoz kötődik, ott pedig már egyszer győzött az Igazság.”

Budai László

A FutaPét TE 2019-es éve

Egy sikeres évet tudhat maga mögött a FutaPét TE. Hogy mi történt az egyesület életében a 2019-es évben?

Lássuk csak: először is az év elején vezetőváltás történt, amit sikerült kisebb zökkenőkkel rendben végrehajtani. 2019 januártól az elnökség új felállásban dolgozott, elnöke Szpisják András, elnökhelyettese Molnár István lett. Elnökségi tag maradt Szpisjákné Baráth Rita és újként üdvözöltük Baranyai Lászlónét a vezetőségben. Az elnökség tagjai egymás között elosztva viszik az egyesület ügyeit.

Tevékenységeink: 2019-ben 5 olyan program volt Pétfürdőn, ami egyesületünk életében jelentős szerepet játszott.

Ebből: 1 csatlakozás önkormányzati rendezvényhez (fáklyás futás), 3 saját rendezvény (Nyusziváró futóverseny, félmaraton, Mikulásváró adventi játszótér), 1 egyéb rendezvény (péti sportnap).

Részletesen: szokásosan 2019-ben is három rendezvényünk volt. A Nyusziváró futás tavaly is jól sikerült. Sok gyermeknek és hozzátartozójuknak szereztünk örömet ezzel a játékos programmal. Meg is ragadom az alkalmat, hogy megköszönjem a támogatóinknak a rendezvényhez adott hozzájárulásukat. Remélem, 2020-ban is sikerül lebonyolítani.

A második rendezvényünk a Pétfürdő-Öskü-Pétfürdő félmaraton- és utcafutás. Tanulva az előző évi hibáinkból, már januárban megjelentettük a versenykiírást. Valószínűleg ennek köszönhető, hogy az előző évhez hasonlóan jóval több nevező volt. Maga a verseny a visz-

szajelzések alapján sikeresnek mondható, de nem dőlhetünk hátra, azért van még min javítanunk.

A Mikulásváró adventi játszótér egy kedves, vidám rendezvény, amit a Fanyűvők Játszóházzal közösen szervezünk annak érdekében, hogy a pétfürdői családok ráhangolódjanak az év végi ünnepekre.

Két eseményen voltunk résztvevők és rendezők a Pétfürdő Nagyközség programjához csatlakozva. Fáklyás futást szerveztünk a település lakosainak bevonásával. Itt a lehetőségeiknek megfelelően megpróbálunk minden utcából fáklyás futókat indítani, majd egy helyen összeérve együtt beérkezve az ünnepség helyszínére a sok kis lángból egy hatalmas tábor tüzet gyújtani a díszvendégek segítségével. A visszajelzések alapján ez egy szép látványos tevékenység.

A másik esemény: 2019-ben ismét megrendezésre került a péti sportnap. A rendezvényt összevonták a Péti nyárral így kevesebb feladatunk volt, de mi is biztosítottuk a sportolási lehetőséget (futás a tó körül, játékos sportok, túrázás). Az egyesületünk tagjainak számára más miatt is fontos esemény a Péti nyár: szinte minden évben indulunk a főzőversenyen. Az egyesület tagjai itt érzik magukat igazán felszabadultnak az együttlétek közül, hiszen felelősség nélkül élvezhetik a közösen eltöltött időt, a szép napot és a finom ételt.

Szeretném megemlíteni azon tagjainknak a tevékenységét is, akik a különböző futóversenyeken sikeresen képviseltek bennünket és településünket. Sajnos pontos adatokat nem tudok írni,

de egyes tagok által megadott adatokból és a nevezési számlákból kiszámolva megközelítőleg 100 versenyen, több mint 1500 km-t futottak le egyesületünk tagjai. A futóversenyekből szeretném kiemelni a Korinthosz 80 km-es éjszakai futóversenyt, ahol csapatunk jóval a szintidőn belül teljesítette a távot.

Fontosnak tartom megemlíteni azon tagjainkat is, akik a futás mellett a túrázást kedvelik. Ebből a kicsiny, de lelkes csapatból az idén 2 fő aranyjelvényes, 2 fő ezüstjelvényes, 1 fő bronzjelvényes túrázó lett. 3 tagunk teljesítette az Országos kéktúrát, 2 fő nyerte el a Veszprém megye bakancsosa kupát, 5 fő teljesítette Észak-Dunántúli Kupa sorozatot. Legidősebb tagunk egy 1500 km-es zarándokúton vett részt.

2019-ben ismét egyesületünk egy tagja (Molnár István) kapta meg a Pétfürdő Sportjáért Alapítvány kitüntetését.

Amint látszik, egy elég mozgalmas évet tud maga mögött az egyesület. Reméljük, a 2020-as év is hasonló sikerben fog majd eltelni.

Végezetül még egyszer szeretném, megköszöni a segítséget és a támogatást először is Pétfürdő Nagyközség Önkormányzatának, és természetesen azoknak a pétfürdői vállalkozóknak, akik a rendezvényeinket támogatták: Polyák Üzletház; Pólus COOP; Molly Állateledel; Gazda Bolt; Végh Borozó; Szabadtéri Büfé; PÉTI NITROKOMPLEX Kft. Bízunk benne, hogy 2020-ban számíthatunk a segítségükre.

Szpisják András

elnök

FutaPét TE

Hírek, közlemények

Tájékoztató betegeinknek

2020. január 1-től ismét változtak a receptköteles gyógyszerek kiváltásának szabályai.

1. Ha Ön saját magának vált ki vényköteles gyógyszert, szükséges hozzá

- vagy recept (amelyen két vonalkódot lát), ha az orvosa hagyományos módon írta fel a gyógyszert,
- vagy a felírási igazolás (amely hasonlít a hagyományos recepthez, de három vonalkódot lát rajta), ha az orvosa ún. eReceptet írt,
- vagy az Ön azonosítására alkalmas igazolványa, ha az orvosa e-Receptet írt és nincs Önnél a felírási igazolás. Az Ön azonosítására alkalmas az E-személyi igazolványa vagy a TAJ-kártyája és hagyományos személyi azonosító okmánya (személyi igazolvány, útlevele, stb.)

2. Ha Ön hozzátartozójának vált ki vényköteles gyógyszert, szükséges hozzá

- vagy a recept, ha az orvosa hagyományos módon írta fel a gyógyszert (ezen a recepten két vonalkódot lát),
- vagy a felírási igazolás, ha az orvos ún. eReceptet írt (a felírási igazolás hasonlít a hagyományos recepthez, de három vonalkódot lát rajta),
- vagy olyan meghatalmazás, amely az Elektronikus Egészségügyi Szolgáltatási Térben (EESZT) előzetesen rögzítésre került. A meghatalmazás a beteg közreműködésével, előzetesen, formanyomtatvány kitöltésével készíthető, elektronikusan vagy kormányablaknál személyesen hitelesíthető. A felhatalmazás visszavonásig érvényes.

3. Az orvos január 1-től csak akkor köteles felírási igazolást kiállítani, ha azt Ön kéri. Ha az orvos Önnek e-Recepten rendelt gyógyszert, kérje őt a felírási igazolás kiállítására és átadására, ha gyógyszerei kiváltása előtt szeretné továbbra is tudni, hogy

- milyen gyógyszert írt Önnek az orvosa,
- hány dobozzal írt és milyen adagolással rendelte a gyógyszert,
- milyen támogatással válthatja ki a gyógyszert és
- meddig érvényes a receptje, azonban
- ezt nem, vagy a Digitális Önrendelkezési Tér közbeiktatásával csak nehézkesen tudja megjegyezni.

4. A felírási igazolás akkor szabályos és a gyógyszertárban akkor fogadható el, ha az orvosa azt a társadalombiztosítás által rendszeresített papírvényre nyomtatja, rajta van a "felírási igazolás" szöveg, továbbá az orvosa lebélyegezte és aláírta.

Magyar Gyógyszerész Kamara

Rendőrségi felhívás: Telefonos csalók a WHO nevében

A koronavírus nem, de olyan csalók már megjelentek Magyarországon, akik az Egészségügyi Világszervezet, a WHO nevében telefonon próbálnak pénzt kicsalni jóhiszemű emberektől. A hívások során egy gépinek tűnő hang a WHO nevében tájékoztatást ad az új koronavírussal kapcsolatban, egyben felkínálja, hogy a készülék 1-es gombjának megnyomásával bizonyos összeg ellenében megrendelhető egy „megfelelő védekezést nyújtó maszk és fertőtlenítőszer csomag”.

Az ügyben eddig érkezett két bejelentés alapján a Budapesti Rendőr-főkapitányság csalás vétség gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen rendelt el nyomozást.

Felhívjuk a figyelmet, hogy a WHO nem végez termék-árusítást sem telefonon, sem más formában. A koronavírussal kapcsolatban csak a hivatalos szervektől fogadjon el tájékoztatást! Kérjük, hogy vásárláskor mindig győződjön meg az alábbiakról:

- Online és telefonos vásárlás esetén az eladó hitelességéről;
- nézze meg, van-e érthető, magyar nyelvű weboldala és az biztonságos-e, reklamációs lehetőséget tartalmaz-e;
- fel lehet-e venni az eladóval a kapcsolatot, visszahívható-e;
- érdemes más vevők véleményét is elolvasni;
- győződjön meg a termék eredetéről, hitelességéről – gyanús, ha túl olcsó;
- fontos információ, hogy milyen egyéb költségek terhelik a vásárlást.

Személyes vásárlás esetén javasoljuk, hogy kerülje a házalókat;

- ne engedjen idegeneket a lakásába;
- a termékre szakosodott üzletben vásároljon;
- egészségügyi terméket csak hiteles forrásból szerezzen be;
- ha bizonytalan, forduljon előbb szakemberhez!

A koronavírussal kapcsolatban felmerült kérdései esetén kérjük, keresse fel a Nemzeti Népegészségügyi Központ weboldalát, esetleg hívja a 06-80-277-455 vagy 06-80-277-456 ingyenes telefonszámok valamelyikét!

Amennyiben úgy érzi, hogy csalók, bűnözők próbálják becsapni, tegyen bejelentést a rendőrségen!